

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Volitev na Notranjskem.

Znali smo že naprej, da bode, ako prodre vladni kandidat g. Obreza, ves oficijozni Izrael veselja plesal in s cimbalinami in trobentami izražal svojo radost, a tega pa bi vender ne bili mislili, da bode toli kratkoviden, da bode mislil, da je sedaj že vsega konec, — da bode zopet proroškega duha prevzet trdil „da se bode isti vspeh z matematično sigurnostjo ponavljal pri vsaki vaznejši volilni borbi po deželi ter da radikalna stranka v nobenem volilnem okraju nema nade, pri sedanjih razmerah prodreti s svojimi privrženci.“

Le polagoma, gospoda! V Postojini pala je le osoba, nikdar pa še ne načelo. Osoba pa je pala vsled tacih sredstev, ki živo spominjajo na znane volitve trgovinske zbornice kranjske in ki neso v posebno čast zmagovalcu. Čim resneje premišljujemo „o uzrokih in posledicah pomenljive Postojinske volitve“, tem bolj smo preverjeni, da je častno podleči na tak način in če kje, so baš v tem slučaju umestne besede: „Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni“.

Da pa to svoje prepričanje tudi primerno podpremo, treba znati, kako se je volitev vršila, kako se je dosegel nepričakovani in nenaravni izid, kakšno je bilo bojno orožje nasprotne stranke. In če vse to raziskujemo, osvedočimo se, da se je uporabljalo nepošteno orožje, da se je le z zvijačo in sleparijo doseglo, kar se poštenim, premim potom ni moglo, da so volilci morali prelomiti dano častno besedo, da so licemerski segali v roke, da se je torej tudi na volišče utihotapila danes pri nas tako bujno cvetoča — korupcija.

Da bode vsacemu čitatelju možno, soditi o Postojinskih dogodkih, damo za danes besedo dopisniku, ob jednom volilnem možu, ki piše:

„Marsikomu se včerajšnja naša volitev silno čudna, dá, neverjetna zdi; kajti proti vladinemu kandidatu stal je dr. Zarnik in na mah se je mesto tega postavil drugi narodni kandidat Hinko Kavčič. Stvar bila je taka: Okolu desete ure zjutraj zbirali smo se na dvorišči pri Vičič-u. Pričeli smo seštevati glasove za dr. Zarnika in uvideli smo, da ako se nekateri omahljivci popolnoma ne odločijo za poslednjega, propademo. V tem hipu prideta dva volilca iz Cerknice, jeden z Loške Polce, jeden iz Nove Vasi, jeden od onkraj Loža. Ti pričeli so nam prigovarjati, naj opustimo dr. Zarnika, ker ž njim propademo. Da pa vržemo tudi vladinega kandidata, naj postavimo izmed sebe jednega, katerega bode večina z veseljem volila. Večina nas bila je proti temu predlogu, ali uvideli smo pa vender, da na drug način ne zmagamo. Hinko Kavčič predlagal je torej, da se seštejejo glasovi, ki bi bili za tretjega kandidata in ako se dobi večina s pomočjo onih, ki neso za dr. Zarnika, naj se tretji kandidat postavi. S tem predlogom bili so vsi zadovoljni in šteli so se glasovi za tretjega kandidata. Bilo jih teh 55. Matej Premrov, kateremu se je od več stranij kandidatura ponujala, predlaga, naj se Hinko Kavčič postavi tretjim kandidatom ter voli v deželni zbor. Ta predlog bil je navdušeno vsprejet in Hinko Kavčič prevzel je kandidaturu. Potem je šel Matej Premrov do vseh onih volilcev (volilnih mož ne moremoreči), ki so bili za tretjega kandidata, ter je slehernega naprosil, da v potrdilo svoje moške besede, da glasuje le za Hinka Kavčiča, dá roko. Našel je 53 volilcev, ki so mu segli v roko. Zmage smo

bili toraj gotovi, kajti, da imamo izdajice mej seboj, nismo niti mislili, toliko manj pa, da bode tu kaka prevara. A žalibog, motili smo se silno!

Bilo je blizu jednajste ure, toraj se nam je bilo pomakniti na volišče. Pred gradom bilo je že vse polno volilcev. Vladini korteši tekali so od jednega do drugega ter z vso mogočo zgovornostjo prigovarjali, da se voli Obreza, kateri je jedini zmožen rešiti našo Notranjsko vsega zlega, ter pridobiti nam od dobrohotne vlade toliko, kolikor se niti nadejati ne moremo. Sam g. Obreza je vedno glasno poudarjal: „Meni je zdaj mogoče, dosti doseči od te vlade, ker mi je naklonjena.“ V tem zmislu so se tudi po vladinih, agitatorjih volilci za Obrezo lovili.

Ker se je pa Obreza izjavil, da on prevzame kandidaturu le tedaj, ako se mu pri volilnem shodu 17. t. m. bode od strani volilnih mož ponujala in da bi noben drugi ne dobil zadostnega števila glasov, kar se pa nikakor ni zgodilo, šla sta dva veljavna moža M. Premrov z Ubeljskega in pa A. Domicelj iz Zagorja k njemu, ter sta ga vprašala, bi li on odstopil, da bi potem volili jednega iz Postojinskega okraja ali glavarstva. On jima pa odgovori, da ne more odstopiti, ker je visoko stoječej osebi dal besedo, da bode kandidiral.

Pričela se je torej volitev. Od vladine strani agitovale se je neprenehoma. Komisija izvoljena je bila iz vladine stranke, kar ni čuda, imeli so na listkih litografrana imena, katera so tudi mej našo stranko rinili. Predno smo pričeli voliti, videli smo nekatere, ki so nam zastavili moško besedo in roko da bodo volili našega kandidata, na drugi strani mej vladnimi pristasi. To nam je dalo povod, da smo pričeli sumiti o prevari in nismo se varali. Baš oni volilci, ki so nas nagovorili, naj postavimo tretjega kandidata, baš ti so prvi svojo dano besedo prelomili ter se pokazali prave izdajice. Za temi sledili so tudi drugi tako, da jih je naposled, poslušaj in strmi, 26 reci dvajset šest ostalo na naši strani. In le na ta način zmagal je vladni kandidat. Kar bi se pa ne bilo nikdar zgodilo, ko bi bili vsi, ki so volili, res v besede pravem pomenu volilni možje, kar pa žalibog ni bilo.

Pri tej volitvi imeli smo priliko marsikaterega izpoznati, kaj da je. Mnogo njih smo imeli za prave narodnjake, kateri so iz prepričanja za naš narodni

LISTEK.

„Kaj boš rokó dajal?“

I.

Molčé sva si stala nasproti. — Z levico je stiskala upogneno vejo zelene vrtné ograje, ob kateri sva stala, desnica pa jej je visela mrtva ob vitkem životu.

Mračno je bilo in lehák vetrec je pihal skozi cvetoče vrtno drevje.

In prijel sem jej desnico in krčevito držal jo v svojej. Ustna pa so šepetala: „Oj da bi mogel vedno držati to ročico, kakor jo držim sedaj; da bi jo mogel vedno pritiskati na svoja usta, kakor sedaj!“

In poljubljal sem jo goreče, v istini goreče, z vsem ognjem srčne svoje ljubezni. — — —

A ona — — ona se je smejala, iztrgala mi roko in zbežala. Meni se je pa zdelo, da se je ta smeh spremenil v oster nož, v nož, kateri se je zasadi globoko, globoko v srce moje. —

Odšel sem po bližnjaj cesti, odšel z ognjem, v srce divjajočim. Še isti večer pa sem zabaval v

krčmi prijatelje, zabaval tako, da so bili vsi zamaknjeni v moje govorjenje. Nikdo pa ni občutil sarkazma, kateri je zvenel iz vsake moje besede. — —

Koliko človek sklene, koliko opusti! Že kedaj sem bil sklenil, da me ne omami več nobeno žensko lice, da počnem sovražiti tatice možkih src. In vender me je ta večer obšla zopet nenadna slabost in govoril sem jej one besede, govoril iz dna srcá in tako globoko resnično, da morebiti še nikdar prej ne tako!

II.

Bilo je leto pozneje. Pozabljal sem, a pozabiti nisem mogel nje, presrčno ljubljene svoje Irme. — Še je često razsajal ogejn v mojem srci, še je stala njena podoba čista, brez madeža v globini duše moje. — — Še sem veroval v njo! — — —

V trgu B. je bil ples. Koliko plesalcev, koliko plesalk se je vrstilo pred mojimi očmi! Prišla pa je tudi ona — — — videl sem jo in sklenil sem: danes se mora odločiti osoda moja! — In zamislil sem se in premišljeval, kakó bi se jej približal.

A več ni bilo tretje. Imela je plesalca — —

— — mladega — — — zalega — — — in sreč mi je upálo!

Umaknem se tedaj v bližnjo sobo, odprem okno in burni občutki srca mojega združijo se z vibrajočim vetrom. Udal sem se bil popolnem svojim mislim in komaj sem zapazil, da sta stopili dve osebi v isto sobo.

V sobi je bilo temno, oseb ni bilo mogoče razločevati. Ne vem, je li bilo prav, a jaz sem se potisnil še bolj za okno in nisem hotel, da bi me opazila.

Poslušam tedaj, kaj se pogovarjata.

„To je bil tedaj pesnik, kateri se je bil nekdan zagledal v tvoje črne lasce, modre oči, bele ročice, vitko rast in kaj vem še v kaj. No, da ti povem, saj slabega ukusa ni imel!“

In zasmejal se je svojemu dovtipu. Zasmejala se je tudi ona in — bil je isti smehlaj, kakor onikrat pri vrtnéj ograji. —

„No držal se je pa, ko je naji zagledal, res kakor bi mu bila usahnula najedenkrat pevska žila. Skoro si ni upal povzdigniti oči. Oj ti ubogi pesnik!“

Govoril je to sam, a ona je vedno molčala. Meni pa je pribajalo vroče in težko sem dihal. —

princip. Pa kako smo se varali! Od 105 mož bilo nas je le 29, ki se nismo dali upogniti. Malo nas je ali ponosni smemo biti, da imamo čast imeti mej seboj popolnem odločno narodne može, kateri so se kot take še pri vsakej priliki pokazali in kateri so že iz marsikatero narodne bitve, zmagonosno vračali se domov. Kot pravi starosta nam je bil in to v velik ponos g. Peče iz Loža, pa tudi z gg. kakor so: Ličan, Premrov, Valenčič, Kavčič, Domicelj, Požar, Zelen, Zaman, Brinšek, Jurca i. d. smemo se ponašati.

Žal! da smo izgubili pri tej narodni bitvi pridevek „zavedni“, kateri nas je skozi toliko let dičil, porušen je pa tudi časno ljubi mir, kateri je mej nami kraljeval. Nadejamo se in delajmo z vsemi močmi na to, da kakor hitro le mogoče, vse izgubljeno dobimo nazaj, v kar Bog pomozi i sreča junačka!

Taka je torej tista slavna zmaga, vsled katere bi radi zatvorili Janusov hram! Kaj pomaga zatvoriti tempelj, ko ima oficijozni Janus še vedno jednako dvojno obličje, kakor ga je imel pred volitvijo, ko so vsi jednaki poskusili le „pesek v oči“.

Več o tej volitvi prihodnjič.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 27. avgusta.

Sedaj se bode začela jesenska doba zborovanja raznih narodnih zastopitev v naši monarhiji. Hrvatski sabor je že začel zborovanje, 2. septembra se pa začne zasedanje gališkega deželnega zbora, 9. in 15. pa več drugih deželnih zborov. Mej 25. in 30. septembrom snidejo se v Pešti skupne ministerske konference, katere imajo pripraviti gradivo za delegacije. Novovoljeni ogerski državni zbor snide se 25. ali 27. septembra. Ko se bode konstituiral, končal adresno debato in volil v delegacijo, se bode pa odložil. Delegacije bodo pa sklicane okoli 20. oktobra in bodo zborovale do 20. novembra. Poprej se ve, da se bodo morali dobiti prostori za zborovanje avstrijske delegacije, ker je ogerska akademija odpovedala svoje prostore. Avstrijska vlada se bode najbrž obrnila do Peštanskega mestnega glavarstva, da prepusti za zborovanje prostore v novejši mestni hiši. Po končanem zasedanju delegaciji se pa takoj snide zopet ogerski državni zbor, da se ob pravem času dovoli budget za bodoče leto. Avstrijski državni zbor se pa snide baje 4. decembra.

Včeraj so bile v štirinskem veleposestvu volitve za deželni zbor. Mi še nismo dobili sicer nobenega poročila, kako so izpale, a vendar ni dvombe, da so zmagali liberalci. Kompromis s konservativci so bili zavrgli, in postavili samo odločne kandidate. Vlada se pa tudi ni hotela nič potegovati za konservativce; le kompromis bi bila rada, da bi nobena stranka ne bila imela nič upliva. Ko pa s kompromisom ni šlo, je pa pustila stvar v nemar, ali je pa skrivaj še celo podpirala liberalce.

Deželnozbornske volitve v kmetijskih občinah na Gorenje-avstrijskem neso za konservativce tako sijajno izpale, kakor se je s prva mislilo. V nekaterih krajih so dobili samo majhne večine. Tako je v Welsu zmagal konservativni kandidat proti bauernvereinovcu samo za jeden glas. Pa tudi v nekaterih drugih krajih, v kojih še včeraj nismo vedeli za izid volitve, so bauernvereinovci dobili precejšnje manjšine. To nam zopet dokazuje, da se konservativne ideje dolgo ne bodo mogle ustavljati

Nadaljeval je: „Čemu hraniš tiste njegove nemnosti, tiste verze? Res jih je tebi naredil, a prav tako lahko veljajo vsaki drugi in stavim glavo, da je gladil z njimi že marsikaki drugi — deviško srce!“

„Misliš?“ odgovori ona zategneno in iz besede je odmevalo kakor nek dvom nad njegovim govorom.

„Draga, ali res misliš, odgovori oni naglo, ali res misliš, da si sama na svetu, ki unemaš pesniška srca? Ako uname pesnika ščinkovec v grmu, vrabec na strehi, brošč v blatu, da mu „pesnico zapoje“, čemu bi ga ne unela kaka pametna stvar, dasi je malo grja od tebe?“

„Prav imaš“ spregovori ona malomarno.

„In draga, golobica mojega srca, srček moj, nesem li sedaj za vse to zaslužil poljuba rožnih tvojih ust!“

In objel jo je krog pasu in poljubljal, da se mi je srce kar krčilo.

A bil sem ozdravljen, ozdravljen za večno! —

III.

Leto pozneje je bila zopet sama. Rože so izginjale druga za drugo z njenega lica. Ljubovnik jo je bil zapustil in jaz sem se na tihem radoval njene nesreče. Saj jo je zaslužila!

liberalizmu. Vlada bode prisiljena opreti se na narodne stranke prej ali slej, če ne bode hotela pridružiti se liberalcem. Nova srednja stranka pa vlade tudi ne bo dolgo držala, kajti njeni nazori se le preveč ujemajo z nazori židovskega lažiliberizma, to smo videli v deželnem zboru moravskem.

Trgovsko ministerstvo obrnilo se je do vseh pošt, da jej pošljejo poročila, ki jih potrebuje za reformo zakona o poštne prostih pošiljatkah.

Klub narodne stranke hrvatskega sabora je sklenil, da zakon, ki ima namen urediti pravice hrvatskih Srbov, pride še v tem zasedanju sabora na vrsto.

Vnanje države.

Angleške „Times“ in Dunajski dopisnik Monakovski „Allgemeine Zeitung“ so izvedeli, da je ruski vojaški pooblaščenec polkovnik Kaulbars se dogovarjal že na potu iz Bolgarije, da bi se sešla avstrijski in ruski car. Tedaj je Rusija to stvar izprožila. Kje se pa snideta, pa še sedaj nič gotovega ne vemo. Nekateri trdijo, da v Krakovu, drugi pa zopet, da v Galiciji ne, ker tam imajo Poljaki preveč upliva.

Srbska komisija za pretresovanje vprašanja mahomedanskih posestev je končala svoje delo in izročila svoje poročilo ministru vnanjih zadev. Poslednji pa v tej zadevi misli poslati noto na turško vlado po svojem zastopniku v Carigradu.

Angležem utegne francosko-kitajska vojska mnogo škodovati. S Kitajem imajo veliko trgovino, zlasti tam nakupujejo mnogo čaja. Zato se pa jezé na Francoze. „Times“ pravijo, da bi Angleži že pretrpeli to, ko bi Francija tam imela tako veliko trgovino, kakor Angleži, tako je pa to jako neprijetno dirvalo Angleže, ker Francija škoduje njih trgovini, svoje pa ne koristi. V Londonu so imeli sbod lastniki ladij in so sklenili obrniti se do vlade, da poizve, ali vojna kaj ovira trgovino, zlasti če bodo Francozi kaj ovirali angleške ladje, katere peljejo orožje v Kitaj. Kitajce je izguba Fu-Čevskega arzenala jako hudo zadela. Nekateri že mislijo, da se bodo sedaj Kitajci kmalu udali, drugi pa sodijo, da ne poprej, da Francozi prideró do Pekinga in zasedejo to mesto. Mej bombardovanjem so v Fu-Čevu Kitajci oropali francoski konzulat. Zato pa tudi Francozi neso priznavašila boja nezmožnim Kitajcem na potapljujočih ladjah. Kakor poroča general Millot iz Ha Noj-a, so Francozi že vse storili, kar treba, da zabanijo Kitajcem napad v Tonkingu.

Razmere mej Anglijo in Turčijo so se poostrele. Turška vlada je sklenila namreč na vele-vlasti poslati okrožnico, v kojoj bode zopet poudarjala svoja vrhovna prava v Egiptu in se pritoževala čez angleško samovoljno gospodarstvo v tej deželi. Turke jezi, da Anglija njim ni razložila, kakšno misijo ima lord Northbrock v Egiptu.

Nemčija si je na afrikanskem zapadnem obrežju prisvojila deželico Camerun. Ta dežela je že dolgo bila pod angleškim uplivom, Anglija si je pa ni formalno prilastila. Tam se je neselilo več nemških trgovcev. Ti so prosili za nemško varstvo, in to je nemškeji vladi dalo povod, prisvojiti si to ozemlje. Govori se, da Nemčija misli še več krajev tako prisvojiti si. Angležem pa to ni po volji, da sedaj še Nemčija spodriiva njih trgovino v Afriki.

Dopisi.

Iz Ormoža. 26. avgusta. [Izv. dop.] (Volitev od 21. t. m.) Dan 21. t. m. bil je za Ormoške Slovence dan slavne zmage. Pri vsem tem, da so naši nemškutarji na naše ljudstvo z vsemi sredstvi uplivali, z denarjem, strahovanjem, prigovarjenjem, lažmi (n. pr. da naš kandidat slovenski ne zna) in obrekovanjem proti našemu vrlému kandidatu g. prof.

Nekega večera se sprehaja sama po mračnej ulici. Kar pristopim k njej in jo vprašam: „Ste li sežgali moje verze, to nepotrebno šaro?“

Ona obledi, a ne odgovori ničesar.

„Raje, gospica, bi bili zažgali srce onega, kateri vam je to nasvetoval, in gotovo bi vam ne bilo že sedaj ugasnilo.“

„Kako vi to veste?“ vpraša tresočim glasom.

„Gospica, vse se zve na tem svetu: Toda preidiva dalje. Povejte mi resnično, ste me li kedaj ljubili?“

Ona ne odgovori. A ko jej pogledam v oko, vidim, da je zablestela v njem svitla solza. —

Smilila se mi je. Iz srca pa se mi je nekaj privilo in kmalu, kmalu bi me bila premagala stara ljubezen.

„Jaz vam odpuščam“, rečem jej in podam jej roko.

Nekoliko časa drži roko v svojej, a na jedenkrat jo spusti rekoč:

„Kaj boš rokó dajal!“ in hiti dalje.

Jaz pa se obrnem v stran in še sedaj mi zvene zadnje njene besede po ušesih.

* * *

Kmalu potem smo jo zakopali. Živec.

L. Kunsteku, volilce motili, so se vendar naši volilci vrlo držali. Ormoški Slovenci so si svesti, da so ta dan tukaj svojo dolžnost storili. To svedoči tudi lepa večina glasov, katere je gospod profesor L. Kunstek tukaj dobil, — namreč 47 glasov proti 26 nasprotnim. Ta večina bi pa bila še lahko večja, ko bi se bili vsi tukajšnji obrtniki velitve udeležili. Zadnje moramo nehoté tukaj opomniti, da morajo premisliti, da je razun peščice nemškutarjev, ki v Ormoži bivajo in ki večinoma samo od penzov slovenskega prebivalstva živijo, celi okraj odločno slovenski in da s takim ravnanjem zaupanje pri Slovencih popolnem zgublajo. Vzdramate se ter pokazite pri bodočih občinskih volitvah, da se kot Slovenci čutite in potem Vas bodo tuđi Slovenci vedeli centi.

Vpraša se pa sedaj, kdo je za nasprotnega, fakcijoznega kandidata dr. Aussererja glaloval?

Tukajšnji c. kr. sodnijski uradniki, katere je naš okrajni sodnik k volitvi „komandiral“, — vsi tukajšnji trgovci, par drugih meščanov in nekoliko „Nemcev“ iz Dobrove. S tem pa nečemo reči, da se je Dobrova popolnem izneverila, kajti večina Dobrovčanov je vrlo na naši strani stala. Slava jej! Da pa je še celó c. kr. sodnijski sluga iz Ljutomera g. Munda k volitvi prisopihal, nas je jako iznenadilo, in to tem bolj, ker je za nasprotnega fakcijoznega kandidata glasoval. Pita se, ali je imel ta dan dopust? — In ako —, ali je taki dopust opravičen? Splošen smeh je pa vzbudil neki od nemškutarjev pritirani kmetič, ko ni vedel nasprotnega kandidata imenovati. Na vprašanje, koga da voli, je dejal: „Jaz volim — volim — Nemca.“ In na daljno vprašanje: Vi mislite menda g. dr. Aussererja? — „Ja, — ja, — Aj — aj — ze — zera.“ Tako ime pač ni za slovenska usta.

Dragi rojaki! sedaj si pa tudi pomnite naše tri trgovce, ki so nam nasprotno glasovali in najhujše proti nam agitovali. Ti ljudje ne premislijo, da v sredini Slovencev živé in da svoje blago večinoma le Slovencev prodajajo. A ne samo to, ti ljudje imajo tudi v svojih „štacunah“ take pomagache, ki, akoravno še niso dorasli, hočejo že velikonemško politiko tirati. Zadnji tudi očitno revolucionarne, prajzovske trake nosijo. To je za trgovske pomočnike nekoliko preveč! Obžalujemo sicer jako, da še nimamo v Ormoži narodnega trgovca, a pri vsem tem zahteva narodna čast, da se gasla držimo: „Svoji k svojim!“ Posnemajmo v tem oziru naše nasprotnike in naše vrle brate Čebe. Sicer se bo pa ta stvar, kakor čujemo, tukaj v kratkem rešila, kajti neki naroden trgovec namerava se tukaj naseliti, kar bo gotovo celi naš okraj odobral. Tukajšnji pek Gratzler, ki pravi da je „konservativen“ (?), je tudi z našimi nasprotniki potegnil, pek Bernik pa je vrlo na naši strani stal.

Omeniti še moramo, da smo ta dan g. dra. Ivana Petovarja zopet med našimi videli, upajmo, da ga bomo tudi zanaprej med naše šteti smeli. Ko je gospod dr. I. Petovar rekel: „Jaz volim gospoda profesorja L. Kunsteka“, so naši nemškutarji ostrmeli ter drug drugzega pogledavali, kajti šteli so ga doslej vedno med svoje.

Po splošnem izidu volitve je gospod dr. Ivan Geršak v gostilni gospoda Bauerja v jedrnatih besedah volilcem pomen te volitve razjasnil, jim prigovarjal, da bi zarad tega, če smo sedaj v obče za pičlo število glasov propali, nikakor ne obupali, kajti oni si smejo svesti biti, da so v Ormoži svojo dolžnost storili, in če bodo tudi še zanaprej tako pošteno in neustrašeno delovali, bo prihodnjič zmaga gotovo naša. Potem smo se še podali v gostilno obče spoštovanega g. I. Šinko-ta, ki je ta dan odločno na naši strani stal, in tamkaj so se vršile razne napitnice, posebno nas je tamkaj vrli Mihalj Trop iz Dobrove z narodnimi pesnimi razveseljeval.

Slednjič še omenimo, da je izid volitve v Ljutomeru nas jako osupnil, kajti nadejali smo se tamkaj narodne večine. — Rodoljubi složno na delo!

Iz Črnomlja 24. avgusta. [Izv. dop.] Že dolgo časa oglašja se neka stranka po časopisih iz Črnomlja, ošemljena z raznimi krinkami domoljubja in rodoljubja, da si mora častiti čitatelj misliti, v Črnomlju sti dve narodni stranki druga, drugi nasprotujoč. In akoprem je v našem mesteci različno politično mnenje, to nas vendar ne loči od najsve-tejše svetinje naše, od narodnosti slovenske, katero zagovarjati in braniti moramo vsaki čas in proti vsakemu sovražniku.

Takozvana nemčurska stranka izginila je pri nas v teku let popolnem; pozabili smo že na sov-

ražnike naše narodnosti, saj so se z nami spojili; z nami so delali in mirno živeli, a sovraštva mej nami neso trosili. Osoda pa je hotela, da je prišel v drugič davkarski asistent Wawreck za začasnega davk. nadzornika v Črnomlju. Ta gospod pričel je delo razpora s tem, da si je s pomočjo praktikanta Finka in par pristašev ustvaril malo nemškutarsko stranko, ki je mnogo, mnogo pila — a tudi pri vsaki priliki oznanjevala svoje ultranemške nazore.

Molčali in potrpeživi bi bili še nekaj časa, a zadnja „Laibacher Zeitung“ ima neko oficijalno poročilo iz Črnomlja z dne 15. t. m., ki nas je presunilo. Piše se: wurde — ein mit grosser Begeisterung aufgenommenes und erwideretes hoch auf Sn. Majestät ausgebracht. Za Boga svetega, je li vse jedno „živio“ ali „hoch“ v Črnomlju! Koliko pa jih je bilo, ki so „hoch“ klicali, na prste jih lahko preštejemo. Vsa družba pa je z „živio“ odzdravila. Zdaj pa glavna stvar. Kdo je govoril tisti „begeistert“ govor? Znan vitez Šmarogorskih zapletek, bivši predsednik slavnoznane (?) Liedertafel napil je v nemškem jeziku za slovensko občinstvo napitnico presvitlemu cesarju. Oni W., ki se je dal izvoliti pred nekaj časa za predsednika osnovnemu odboru nemškega šulferajna na Maverlu pod nemško trobojnico črno-rudeče-zolto, oni zagrizeni nasprotnik slovenske narodnosti, ki ne zamudi nijedne prilike nečastno zoper naš narod zabavljati. In ta mož, kateremu je nad vse črno-rudeče-zolta zastava, tako ostentativno uporablja tako priliko. To je krivda slepenja, pod katero razvija g. W. svoje nemške namere.

In dopisnik najnovejšemu dnevniku tudi ni mogel zamolčati napitnice g. W. Vprašamo ga: Zakaj ne poveste, v kakem jeziku je bilo napito? Ni nam jednako, kdo da napije in v kakšnem jeziku.

Dozdeva se nam, kakor bi se hotela s tema dopisoma javnost slepiti, kako je v Črnomlju vse mirno in jedino; kako te uboge slovenske ovčice ubogajo in plešejo, kakor se jim ukazuje! Častitljivo je delati za domovino — a človek mora biti pravi domoljub, pravi Avstrijec! Ako hoče kdo navduševati narod v patriotizmu, mora biti najprej sam po duhu in srcu patrijot, kot tak pa ne bode kopernel po črno-tučeče-zolte zastavi.

Občni zbor obrtnega Kranjskega društva.

(Dalje.)

Govornik potem prebere

Program III. obrtniškega shoda na Dunaji.

I. Točka. Posvetovanje o premembah postave od dne 15. marca 1883.

§. 1. a) Mej rokodelske obrti naj se po dopolnilni naredbi od dne 30. junija 1884 uvrstijo še naslednje obrti: Izdelovalci čokolade, gravérji, mlinarji, milarji, barvarji in tkalci; b) urejenje kupčije z rokodelskimi izdelki; c) pripoznanje pravice zadrugam, pritožiti se proti ukrepom obrtnega urada po vseh inštancah; d) pri v IV. odstavku zaznamovani domači obrtniki (Haus-Industrie) treba označiti, da k nji ne spada izdelovanje rokodelskih stvari, kakor se to v mnogih krajih godi po fabrikantih in konfektionarjih na tak način, da se onemogoči daljši obstanek meščanskemu rokodelstvu.

§. 14. b) Rokodelske obrtnije naj se z imenom naštejejo. Odstavek 4 naj se prenaredi tako, da spričevalo obrtne šole nadomestuje samo vajensko spričevalo, ne pa tudi praktično porabo.

§. 37. Naj se dostavi določba, da se fabrikam prepove vsprejemati vajence.

§. 106 in 111. Obrtni urad in kupčijske in obrtne zbornice naj se pozivljajo, da ustanovljajo zadruga v smislu omenjenih paragrafov. Posebno naj se siloma ne družijo različne obrti v jedno zadruga. Želeti je tudi hitrejših odlokov pri ulogah obrtniških zadrug za ustanovljenje.

§. 112. Nasprotuje §. 111. S tem se onemogoči prosta volja posamičnih rokodelstev pristopiti v že obstoječe zadruga.

§. 118. popraviti je tako, da se izvzemši izvolitev v razsodiški odbor, za kojega je mojstrom in pomočnikom treba 24 letne starosti, — pomočnikom pripusti v vseh drugih slučajih aktivno in pasivno volilno pravico, ne oziraje se na starost.

§. 119. naj se popravi: če zadruga šteje nad 300 udov, naj obstoji združni zbor iz poslancev (zakupnih mož).

§. 120. Pri tem paragrafu naj se izreče: če zučeni pomočniki tudi deloma po fabrikah delajo,

— naj vendar ves pomočniški stan dotičnega obrta spada v združni pomočniški zbor. Sklicevanje pomočniškega zbora pa naj se ne vrši le vsled poziva združnega predstojnika, marveč naj se sklicevanje pomočniškega zbora dopušta tudi prosti volji pomočniškega načelnika, proti temu, da zbor, kakor mora storiti predstojnik zadruga, naznani postavnim oblastim.

§. 121. V zadevi ustanovljenja združnih bolniških blagajnic priporoča se na podlagi mnogihkušenj, — zadruga odvezati dolžnosti, ustanoviti si lastno blagajno ali pa ustopiti k drugi, ker to je neizpeljivo.

Mesto tega naj se zadeva oskrbovanja bolnih pomočnikov uredi tako, da bo vsaka zadruga makari z večjo denarno kaznijo prisiljena skrbeti za to, da bodo vsi pomočniki v smislu postave upisani v jedno ali drugo obstoječo bolniško blagajno. Uplačevanje naj se ne odmerja po prisluženih goldinarjih, takisto ne izplačevanje v boleznih po prejšnjem prislužku, — temveč enakomerno. Priporočati bi bilo različne stopinje uplačevanja, kakor jih ima Dunajska delavska blagajna.

§. 122. Z ozirom na malenkostne razmere večine malih obrtnikov, posebno pa za to, ker je marsikomu težko čas tratiti in ker večina preprirov po mnogih skušnjah le iz neznatnih uzrokov nastane — naj bi imel predstojnik pravico uravnavati prepire z dobrim, predno jih izroči razsodišču.

V IX. poglavju §. 141 do 152, kjer se govori o obrtnih uradih in inštancah, naj se izreče, da smejo tudi zadruga se pritožiti (rekurirati).

II. Točka. Razgovor o izpeljavi postave od dne 15. marca 1883 od strani obrtnih oblastij, kupčijskih zbornic i. d. (resolucija).

III. Točka. Razgovor o sedanjem obrtnem šolstvu z ozirom na malo obrtnijo (resolucija).

IV. Točka. Razprava mnenja o VI. oddelku obrtnega reda s posebnim ozirom na določila o upeljavi normalnega delavnega časa, dela žensk in otrok, zavarovanja proti nezgodam in praznovanja nedelj in praznikov (resolucija).

V. Točka. Razgovor o občnem gospodarskem stanju z ozirom na nove davkarske postave in colninsko ter kupčijsko postavodajstvo, denarnih in kreditnih razmer in domače industrije (resolucija).

VI. Točka. Oddelki resolucije I. občnega avstrijskega obrtnega shoda l. 1881., za katere se do sedaj še ničesa ni zgodilo: a) Urejenje potovalne kupčije (havziranja); b) urejenje obrtnega dela po kaznilnicah; c) urejenje davkarskega razmerja; d) ustanova lastnih obrtniških zbornic; e) ustanova invalidne, starostne, udoviške in sirotiške oskrbovalne blagajne pod vodstvom in podporo države; f) varujoča colna politika v prid domači obrtniji; g) razširjenje volilne pravice na vse davkoplachevalce; h) urejenje razmer male kupčije (resolucija).

VII. Točka. Predlog za ustanovo osrednje (centralne zveze vseh avstrijskih zadrug v brambo interesov obrtnije s sedežem na Dunaji.

Razgovora o posamičnih točkah, ki je bil prav živahen, udeležili so se gg.: Klein, Kunc, Drelze, Žitnik, Casermann, Fischer i. dr.

K točki I. b) urejenje kupčije z rokodelskimi izdelki, sklenilo se je glasovati le za omejeanje takozvanih konfektionarjev in potovalnih zalog, ki nikakor neso potrebni razvitku velike industrije, temveč le iznajdba posameznih separjev, ki oškodujejo z njimi stalne obrtnike in občinstvo.

K odstavku d) o domačej industriji, takozvani „Hausindustrie“ se je sklenilo glasovati proti posiljnemu in umetnemu napravljanju taci podjetij; kajti tam, kjer ljudstvo o poljedelstvu samemu živeti ne more, nahaja se itak že skozi stoletja kaka domača obrtnija na naravni podlagi, ki pa izučenega rokodelca nikakor ne ovira in je večidel namenjena za eksport. Odločno pa je ugovarjati upeljavi „domače industrije“, kakor se godi po nekaterih krajih brez prave potrebe za dotične kraje le v prid posameznim podjetnikom, ki se nobenega obrt. učili neso.

K §. 14. b) Če se je obiskovalec obrtne šole svojega rokodelstva, kakor se to skoro vedno zgodi že poprej učil, ter da višjo obrtno šolo porabi le v višje izobraženje v dotičnej stroki, naj spričevalo te šole nadomestuje tudi praktično porabo.

K §. 37. Prepusti se odposlancem društva ugovarjati pri shodu, ker sedaj ni znano motiviranje za brezizjemno prepoved fabrikam sprejemati vajence.

§. 118. v zadevi omejenja volilne pravice za pomočnike na 24. leto, naj ostane, kakor je, ker se ne uvideva nobena korist v prenarredbi.

§. 120. Pomočnikom naj se pripusti sklicevanje svojih zborov brez poziva združnega predstojnika; a le s tem pogojem, da zbor starešinstvu naznani, in da temu ostaja pravica se zborovanja udeležiti.

§. 121. S to prenarredbo se zbor povsem ne strinja, podporne blagajne naj ostanejo pri zadrugah, pač pa treba z ozirom na okolnosti male obrtnije upeljati jednomerno uplačevanje in podporo.

Vse druge točke sprejele so se brez ugovora. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za pogorcelce v Voklu (Lokvi) na Gorenjskem 400 gld.

— (Deželnozborska volitev v Kočevju.) Pri večeršnjih volitvah za volilni okraj Ribnico-Kočevje bil je izvoljen za 81 glasovi g. Faber, kneza Auersperga gozdar. Ribnica je oddala 42 glasov, vse za veletržca g. F. Fortunio. Naša zmaga v tem okraju ni bila nemogoča, a storilo se tukaj ni nič, kakor tudi v veleposestvu ne, in tako smo srečno dobili tri nemškutarske poslance v zbornico. Polagoma se povrnejo še drugi.

— (Volitev v veleposestvu kranjskem) vršila se je danes dopoldne v veliki dvorani c. kr. deželne vlade. Pričela se je ob 10. uri dopoldne in bila končana stoprav ob 1/2. uri popoldne. Od 105 v deželni deski upisanih volilcev prišlo jih je k volitvi s pooblastili vred 48. S 46 glasovi sta bila izvoljena nemško-liberalna, po gospodu baronu Apfaltrernu promovirana kandidata, baron Leopold Lichtenberg, posestnik graščine Abah, in grof Ervin Auersperg, posestnik graščine na Turnu pri Krškem, katero je po grofu Teodoru Auerspergu, sinu Anastazija Zelenca, podedoval. Oba gospoda sta še jako mlada in bosta se ve da imela pod nadzorstvom gospoda barona Apfaltrerna priliko priučevati se v deželnem zboru kranjskem visokej političnej šoli, da se pripravljata za državni zbor. Dva glasa je ujel (oba od gospodov kandidatov) g. Viljem Pelikan, posestnik graščine Črnelške. Jedinini po vladi v volilno komisijo pozvani veleposestnik konservativne stranke gospod Josip F. Seunig glasoval je za grofa Thurna in viteza Savinška. Drugi po vladi v volilno komisijo imenovani veleposestnik g. dr. Ahačič ni prišel.

— (Deželni odbor kranjski) bode prihodnjemu deželnemu zboru predložil sledeča poročila in nasvete o zboljšanju agrarnih razmer na Kranjskem z ozirom na resolucije kmetijske enquete: O ustanovljenju vinarske in sadjarske šole na Dolenjskem; nasvet o letnih deželnih doneskiah za regulovanje Save; poročilo o sredstvih, s katerimi bi se povzdignilo kmetijstvo; nasveti o pospeševanju domače obrtnije in napravi praktične obrtne šole v Ljubljani; poročilo zastran zidanja dolenske železnice z nasvetom, da dežela plačuje neko svoto za trasovanje; načrt zakona, da morajo zavarovalnice proti ognju plačevati za ognjegasna društva po 2 kr. od goldinarja zavarovalnine; poročilo o urejenju okrajnih cest; poročilo zastran lastne režije v blaznici na Studenci. — V proračun stavljenih je tudi letos zloglasnih 600 gld., ki se bodo gotovo z navdušenjem vsprejeli, a menda vendar ne brez ugovora, torej se je nadejati za nimljive seje.

— (Iz Krškega) nam piše velezaslužen naroden mož, da se tudi iz krčme poštenega narodnjaka g. Alojzija Janeža odstrani najnovejši dnevnik, kakor se mu je že pri drugih krčmah zgodilo, akoravno sta ga dva gospoda zastonj ponujala.

— (Okrajni glavar Kamniški) dr. Filip Zaplotnik pride k deželni vladi v Ljubljano. Okrajno glavarstvo v Kamniku pa bode začasno vodil dr. Karol Russ.

— (Umirovljen) je gosp. Fran Sertič, okrajni komisar pri c. kr. okr. glavarstvu v Ljubljani.

— (Nesreča.) Pri zidanju v cigarnej fabriki padel je danes zidar z odra in se težko poškodoval.

— (Iz Ptuj) se nam piše 26. t. m. Za „šport“ imajo nekateri tukajšnji mladiči, da hodijo navadno vsak večer kričat pred naš „Narodni dom“ „pereat“. Res lepa omika to! In pri takih prilikah ni videti nikjer policije, če pa se začne kak živio, pa je vse po konci. Ja, bauer, das ist was anderes.

— (Ptujška Čitalnica) ima prihodnjo nedeljo t. j. 31. t. m. ob 5. uri popoldne v svojih

prostorih izredni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Prememba pravil. 2. Posamičnosti. K tej seji uljudno vabi odbor.

(Trgatev na Hrvaškem) Oblastva na Hrvaškem izdajajo ukaze, da se trgatev pred Mihelovem ne sme pričeti.

(Razpisana) je služba okrajnega ranočelnika v Starem trgu pri Loži. Plača 800 gold., od graščine Šneperske pa eventualna nagrada 100 gold. Prošnje do 10. septembra t. l. na c. kr. okr. glavarstvo v Logatci.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 26. avgusta. Veleposestvo izvolilo je liberalne kandidate.

Pariz 27. avgusta. Oficijalna brzojavka admirala Courbeta iz Fučeva z dne 24. t. m. poroča, da je francosko brodovje v 23. dan t. m. devet kitajskih vojnih ladij, dvanajst čonk in veliko kitajsko stražno ladjo tako razstrelilo, da so se vse potopile. Arzenalska baterija s Krupovimi kanoni je morala utihniti. Dve kitajski vojni ladiji sti ubežali. Od Francozov 6 mrtvih, 27 ranjenih. Francoske ladije le neznačajno poškodovane. Izgube Kitajcev jako znatne. Courbet naznanja, da bo v kratkem bombardoval arzenal in da reke Min brčkone pred 29. ali 30. t. m. ne bo ostavil.

Razne vesti.

(Otrovanje dojenčkov.) Nedavno je bila v Varšavi neka odlična rodbina zaradi svojega šest tednov starega otroka v velikih skrbih, ker je ta, da si je bil po naravi krepak in močan in tudi skrbno varovan in gojen, vodno bolehal za krčem v želodci. Premišljevali so to in ono, a pravega sledu bolezni neso našli. Na vsezadnje je domačemu zdravniku šnila prava misel v glavo, katera je zasledila kal hudih bolečin malega otročička. Zdravnik namreč jedenkrat zapazi, da tudi mati, čeravno so imeli do jico. včasih skrivaj otroka podoji. Nesrečna gospa se je strašno rada in vedno z barvo lepotečila in tako pobarvana tudi otroka dojila. Zdravnik razodene in skrivaj gospej pove, da se otrok po barvah na obrazu zastropuje. Kemična razkrojba je potem pokazala, da je zdravnik pravo uganil, ker barve gospejinega lepotečila so bile močno sviačnatne. Ko je mati nehala dojiti, je otrok hitro ozdravel in krča ga ni več zvjala. Materinskemu posiu (t. j. dojenju) se je mati ložje odpovedala, nego lepotilu. Jednak slučaj se je pripetil tudi pri nekei gospodi na kmeth Varšavske okolice. Avis aux lectrices!

(Materina ljubezen.) Poročali smo zadnjič o groznej nesreči pri Gravesendu, kjer sta dne 4. t. m. dva angleška parnika „Dione“ in „Camden“ vkupaj trčila in kjer je 17 ljudij utonilo. Danes imamo še to omeniti: Ko je kapitan parnika „Dione“ sprev del, da mu tudi po iztombanji vode iz barke ali če bi do morskoga nabrežja priplul, ne bi bilo mogoče parnika rešiti, ukaže vsem pomorščakom priti na krov, a bil je vsled barkine prevrnitve tako ranjen in omamljen, da ni mogel nadaljše rešitve potnikov nadzorovati. Neki potnik pomaga na to sam svojej soprogi in trimesečnemu otroku v jerbašček. Ko mati vidi, da je jerbašček premajhen za oba, pusti dojenčka samega v jerbašček in iz ljubezni do otroka utone. Valovi ženo jerbašček proti Gravesendu in otroka čudovito rešijo.

(Jezus Kristus — glavni dedič.) V Worcesteru je pred nekoliko dnevi umrl kupec Dragotin pl. Hastings, kateri je vse svoje neizrečeno veliko premoženje zapustil Jezusu Kristusu s pogojem, da izplača določeni veliki delež iz dedščine svetej Devici. V oporoki je čuden možak za trdno, odločno in naravnost izrekel svojo voljo, da se nihče drugi

ne sme dotakniti premoženja, dokler se ti dve osobi ne oglasi.

(Velika sreča tenorista.) Boginja sreče je jako prijazna, kakor dobro vemo, pevcem in posebno dobra in mila je — tenoristom. Tako se je tudi nemški tenorist Götze iz Kolonje fortuni izredno priljubil in s svojim lepim glasom močno prikupil. Dunajska dvorna opera mu je pred nekaj meseci poslala res zlato ponudbo. Ponudila mu je za petje v dvornem gledišču prav ministersko letno plačo 20.000 gold. in vsako leto 2 1/2 meseca dopusta. Vsakdo se je čudil, zakaj tenorist te ponudbe ni vsprejel, dokler ni prišlo z Dunaja poročilo, katero zdaj pojasnuje odpoved. V Kolonji namreč je nek milijonar slavnega peva postavil glavnim dedičem vsega svojega velikega premoženja s pogojem, da Götze ostane doma in vse svoje življenje prepeva le v Kolonji. Da bi le Parka ne prestrigla preje — niti življenja tenoristu in kandidatu bogastva, nego milijonarju.

Zahvala.

Podpisani izrekam najsrečnejšo zahvalo vsem onim, spoštovanja vrednim gg. volilnim možem, kateri so pri včerajšnji deželnozbornski volitvi v Postojini dali meni v dokaz velikega zaupanja svoje glasove.

Propali smo sicer, pa to naj nas ne ovira še bolj odločno in sveto služiti domovini sveti!

Razdrto, v dan 26. avgusta 1884.

Z najodličnejim spoštovanjem

Hinko Kavčič.

Tujci:

dne 26. avgusta.

Pri **Mališi**: Seeman z Dunaja. — Baron de Martinlego iz Gorice. — Callojani iz Trsta. — Rouland z Dunaja. — Albanich iz Gradca. — Polak z Dunaja. — Sessa iz Trsta. — Schwarz z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. avg.	7. zjutraj	733.02 mm.	+12.8°C	brevz.	megla	
	2. pop.	730.46 mm.	+20.6°C	z. jz.	obl.	53.00 mm.
	9. zvečer	728.12 mm.	+17.0°C	z. jz.	obl.	

Srednja temperatura +16.8°, za 1.0° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. avgusta t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	66
Rež,	5	20
Ječmen	4	39
Oves,	3	9
Ajda,	5	20
Proso,	6	34
Koruza,	5	40
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	40
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	80
Špeh frišen	—	66
„povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	60
Svinjsko	—	66
Koštrunovo	—	32
Kokoš	—	45
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	1	60
Slama,	1	51
Drva trda, 4 kv. metre	7	50
„ mehka, „	4	80

Dunajska borza

dne 27. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	80	gld.	55	kr.
Papirna renta	80	gld.	55	kr.
Srebrna renta	81	50	—	—
Zlata renta	103	50	—	—
5% marcna renta	95	40	—	—
Akcije narodne banke	857	—	—	—
Kreditne akcije	296	90	—	—
London	121	60	—	—
Napol.	—	64 1/2	—	—
C. kr. cekini	—	75	—	—
Nemške marke	59	50	—	—
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	124	50
Državne srečke iz l. 1864.	100	gld.	169	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	40	—	—
Ogrska zlata renta 6%	122	—	—	—
„ „	91	45	—	—
„ papirna renta 5%	88	20	—	—
5% štajerske zemljiš. od vez. oblig.	105	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	115	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	30	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	—	—
Kreditne srečke	100	gld.	179	—
Rudolfove srečke	10	19	—	—

Javna zahvala

gospodu **Kolomanu Habermanu**, kleparskemu mojstru na **Vrhniki**, za njegovo dobro in izvrstno delo, pokrivanje našega zvonika. Priporočam ga vsem cerkvenim ključarjem in župnikom.

Jože Štrukelj

(534) iz Štrukljeve vasi.

Stanovanje

s tremi sobami, kuhinjo itd. na Kongresnem trgu št. 12 prtilčno se odda v najem od **Sv. Mihela** naprej. — Natančneje se izve pri **g. Ant. Deklevi, Rimska cesta št. 9**, v II. nadstropji. (530-3)

Praktikanta

iz dobre hiše, ki je dovršil trgovinske ali vsaj spodnje srednje šole ter je slovenščine in nemščine popolnem zmožen, vsprejme takoj slovenska trdka v Trstu. — Ponudbe pod: **G. S. 101** poste restante v Trstu. (535-1)

Izurjena komija

iščem za svoje prodajalnice z mešanim blagom v **Vipavi**. Dotičniki naj se pisмено meni prijavijo.

Andrej Ditrich,

(536-1) trgovec v Vipavi.

Umetne (32-64)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanje** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradekjevvega mostu, I. nadstropje.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — **Odhod iz TRSTA.**

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, v 1. dan septembra.
„Germania“, 4200 „ „ „ „

Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na
J. TERKULE,
generalnega pasažnega agenta,
Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Fischer & Comperz,** generalna agenta, v **Reki.** (480-20)

Učenec ali praktikant,

14 let star, zdrav, s potrebno šolsko izobrazbenostjo, vsprejme se v nekei tukajšnji prodajalnici s specerijskim blagom in železom. Kaj več pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (525-3)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Fotografični zavod

F. LAINER

v Ljubljani, Lattermanov drevored 106.

Ko je z današnjim dnem to podjetje prešlo v mojo last, dovoljujem si ga velečastitemu občinstvu v Ljubljani in okolici najuljudneje priporočati. Ob enem zagotavljam, da se bom skrbno prizadeval z dobrim delom občinstvo, katero me bo z naročili počastilo, v vsakem obziru zadovoljiti.

Z velespoštovanjem

F. LAINER.

(524-2)

Zaradi opustitve prodajalnice POPOLNA RAZPRODAJA

po jako nižjih cenah

Mestni trg št. 14. **DUNAJSKEM BAZARJI** Mestni trg št. 14.

Priporočevanja vredno blago v bogatej izbéri:

Otročje igrače, usnjato in bronasto blago, albumi, kinč, razne drobne stvari

in več rečij za različne potrebe. (504-4)